Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

14. juuni 2023 *

Konkurents – Koondumised – Eelnev, toorparafiini turg – Järgnev, parafiinvahade turg – Otsus, millega koondumine tunnistatakse siseturu ja EMP lepinguga kokkusobivaks – Toorparafiini tarnimist puudutava kohustuse puudumine – Vertikaalne mõju – Tootmissisendituru sulgemine

Kohtuasjas T-585/20,

Polwax S.A., asukoht Jasło (Poola), esindajad: advokaadid E. Nessmann ja G. Duda,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: N. Khan, G. Meessen ja J. Szczodrowski,

kostja,

keda toetab

Polski Koncern Naftowy Orlen S.A., asukoht Płock (Poola), esindaja: advokaat M. Mataczyński,

menetlusse astuja,

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus),

koosseisus: koja president F. Schalin, kohtunikud S. Frimodt Nielsen, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm (ettekandja) ja D. Kukovec,

kohtusekretär: ametnik M. Zwozdziak-Carbonne,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 11. jaanuari 2023. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: poola.

otsuse

1 Hageja Polwax S.A. palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada komisjoni 14. juuli 2020. aasta otsuse (juhtum M.9014), mis on vastu võetud nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (ELT 2004, L 24, lk 1; ELT eriväljaanne 08/03, lk 40; edaspidi „vaidlustatud otsus“) artikli 8 lõike 2 alusel ja millega Euroopa Komisjon tunnistas siseturuga ja Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) lepingu artikliga 57 kokkusobivaks koondumise Polski Koncern Naftowy Orlen S.A. (edaspidi „Orlen“) ja Grupa Lotos S.A. (edaspidi „Lotos“) vahel tingimusel, et Orlen täidab teatavaid kohustusi.

I. Vaidluse taust ja faktilised asjaolud, mis leidsid aset pärast hagi esitamist

2 Hageja on Poola äriühing, kes toodab ja turustab parafiinvahasid ja parafiinist tooteid.

3 Orlen on vertikaalselt integreeritud ettevõtja, kes tegeleb peamiselt kütuse ja kütusega seotud toodete rafineerimise ja turustamisega (sealhulgas jaemüügiga) Poolas, Tšehhi Vabariigis, Leedus ja Saksamaal. Samuti tegeleb ta turu eelnevas etapis toornafta ja maagaasi otsimise, arendamise ja tootmisega ning tegutseb naftakeemia turul.

4 Lotos on vertikaalselt integreeritud ettevõtja, kes tegeleb peamiselt kütuse ja kütusega seotud toodete rafineerimise ja turustamisega (sealhulgas jaemüügiga) põhiliselt Poolas. Samuti tegeleb ta turu eelnevas etapis toornafta ja maagaasi otsimise, arendamise ja tootmisega.

5 3. juulil 2019 teatas Orlen määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 alusel komisjonile kavandatavast koondumisest, mille tulemusel ta saaks Lotose üle ainukontrolli.

6 Komisjon leidis 7. augusti 2019. aasta otsuses (ELT 2019, C 273, lk 2), et koondumine tekitab tõsiseid kahtlusi kokkusobivuses ühisturuga, otsustas algatada menetluse koondumise põhjalikumaks uurimiseks vastavalt määruse nr 139/2004 artikli 6 lõike 1 punktile c ja palus puudutatud kolmandatel isikutel esitada talle kavandatava koondumise kohta oma seisukohad.

7 30. septembril 2019 tunnistati hageja tema asjakohase taotluse alusel huvitatud kolmandaks isikuks vastavalt määruse nr 139/2004 artikli 18 lõikele 4.

8 Komisjon võttis 7. aprillil 2020 vastu vastuväiteteatise, mille mittekonfidentsiaalne versioon saadeti hagejale 4. mail 2020.

9 Hageja esitas 15. mail 2020 oma märkused vastuväiteteatise kohta ja väitis, et tuleks ette näha kohustused, mis tagaksid, et koondumine ei mõjuta tema juurdepääsu teatud sisenditele, mida ta oma tootmises kasutab.

10 14. juulil 2020 võttis komisjon vastu vaidlustatud otsuse.

11 Sama päeva pressiteates märkis komisjon esiteks, et uurimise tulemusel tekkis tal kahtlus, et koondumine, nagu sellest algul teatati, kahjustab konkurentsi eelkõige järgmistel turgudel:

– mootorikütuste hulgimüük Poolas;

– mootorikütuste jaemüük Poolas;

– reaktiivkütuste müük Poolas ja Tšehhi Vabariigis;

– seotud toodete, näiteks eri liiki bituumeni müük Poolas.

12 Teiseks märkis komisjon, et tema kahtluste hajutamiseks pakkus Orlen välja kohustusi seoses eespool punktis 11 nimetatud turgudega.

13 Kolmandaks kinnitas komisjon, „et võõrandamiste ja muude kohustuste koosmõju võimaldab võõrandatavate üksuste omandajatel ja teistel konkurentidel tulevikus avaldada koondumisel tekkivale üksusele asjaomastel turgudel tegelikku konkurentsisurvet“, et „[e]lkõige diislikütuse ja bensiini hulgimüügiturgudel on rafineerimistehases osaluse omandaja võimeline importima märkimisväärseid koguseid tänu suuremale juurdepääsule infrastruktuurile“ ja et „[t]änu sellele rafineerimisvõimsuse ja impordipotentsiaali kombinatsioonile avaldab omandaja sarnast konkurentsisurvet, mida Lotos avaldab enne tehingut“. Komisjon jõudis seega järeldusele, et „kohustustega muudetud kujul ei tekita tehing enam konkurentsiprobleeme“, ning täpsustas, et „[s]ee otsustus sõltub võetud kohustuste täielikust täitmisest“.

14 Hagi esitamise kuupäeval, st 24. septembril 2020, ei olnud *Euroopa Liidu Teatajas* vaidlustatud otsuse kokkuvõtet avaldatud ja komisjoni veebisaidil ei olnud avaldatud selle otsuse mittekonfidentsiaalset versiooni.

15 Komisjon avaldas vaidlustatud otsuse mittekonfidentsiaalse versiooni oma veebisaidil 18. mail 2021. Otsuse kokkuvõte avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* 25. mail 2021 (ELT 2021, C 196, lk 8).

16 Vaidlustatud otsus sisaldab punkti 37, mis puudutab eelnevat, toorparafiini turgu ja järgnevat, parafiinvahade turgu (põhjendused 1993–2006).

17 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 1993 märgib komisjon esimesena, et toorparafiin on naftaõlide tootmise kõrvalsaadus, mida kasutatakse peamiselt toorainena täielikult rafineeritud parafiinvahade tootmiseks, ning et viimane on küünalde toormaterjal. Seejärel rõhutab ta nimetatud otsuse põhjenduses 1994, et kuigi Lotos ja Orlen toodavad mõlemad toorparafiini, tegeleb selle müügiga ainult Lotos ja Orlen kasutab seda omaenda parafiinvahade tootmiseks, ning et seega tekitaks kavandatav koondumine vertikaalse seose koondumise poolte vahel, kuna Lotos tegutseb tootmisahela eelnevas ja Orlen järgnevas etapis.

18 Teisena määratles komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 1997 asjaomased kaubaturud, milleks olid toorparafiini ja parafiinvahade turud.

19 Kolmandana täheldas komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 1999 asjaomaste turgude geograafilise ulatuse kohta, et ühes varasemas otsuses on ta asunud seisukohale, et toorparafiini turg võib hõlmata kogu EMPd või olla riigisisene, rõhutades samas, et toorparafiini ostja, st hageja, tõi esile asjaolu, et suurte veokulude tõttu eelistab ta kohalikke tarneallikaid. Ta leidis selles põhjenduses samuti, et mõeldav oli parafiinvahade turu määratlemine kogu seda piirkonda hõlmavana, kuna selle toote tarnijad olid kinnitanud, et nad müüvad seda ka väljaspool Poolat ja et Orlen müüs 30–40% oma toodangust väljaspool Poolat, peamiselt EMPs. Seejärel märkis ta vaidlustatud otsuse põhjenduses 2000, et ta hindas kavandatava koondumise mõju kõige kitsamatele potentsiaalsetele turgudele, nimelt Poola toorparafiini turule ja EMP parafiinvahade turule.

20 Neljandana, mis puudutab kavandatava koondumise mõju konkurentsile, siis analüüsis komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 2003 hageja esile toodud võimalust, et koondumine põhjustaks tootmissisenditele juurdepääsu sulgemise, kuna uus üksus ei tarniks talle enam toorparafiini või tarniks seda üksnes palju kõrgema hinnaga, mis takistaks hagejal viimasega parafiinvahade turul konkureerida.

21 Sellega seoses märkis komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 2004, et kui eelnev toorparafiini turg määratleda riigisisesena, oli Lotose turuosa 2017. ja 2018. aastal Poolas 30–40%. Mööndes, et selline turuosa tähendab vertikaalse mõju esinemist, rõhutas ta, et 60–70% toorparafiini allikatest jäid kättesaadavaks ja et ka Orlen ise kasutas välistarnijaid. Ta järeldas sellest, et ei ole ilmne, et tekkival uuel üksusel on võime sulgeda parafiinvahade turul tegutsevate Lotose klientide juurdepääs toorparafiinile.

22 Komisjon lisas vaidlustatud otsuse põhjenduses 2005, et Orleni turuosa järgneval turul on väga väike, ning järeldas sellest, et uuel üksusel ei ole ka huvi sulgeda sel turul tegutsevate Lotose klientide juurdepääsu tootmissisenditele. Ta viitas hageja enda kinnitusele, et konkurents turul on elav, kuna see turg on teatud juhtudel ülemaailmne ja Hiina tootjate surve all.

23 Komisjon järeldas sellest vaidlustatud otsuse põhjenduses 2006, et tema uurimises ei tulnud ilmsiks selgeid tõendeid, mis näitaksid, et vertikaalse seose olemasolu Poola toorparafiini turu ja EMP parafiinvahade turu vahel takistaks märkimisväärselt tõhusat konkurentsi.

II. Poolte nõuded

24 Komisjon esitas eraldi dokumendiga Üldkohtu kodukorra artikli 130 lõike 1 alusel vastuvõetamatuse vastuväite. Vastuvõetamatuse vastuväide otsustati lahendada kohtuasja sisulisel lahendamisel.

25 Kohtuistungil võttis komisjon oma vastuvõetamatuse vastuväite tagasi ning see märgiti kohtuistungi protokolli.

26 Hageja palub oma hagiavalduses Üldkohtul sisuliselt:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

27 Lisaks palus hageja oma märkustes Orleni menetlusse astuja seisukohtade kohta ja kohtuistungil Üldkohtul määrata ekspertiis koondumisega konkurentsile avaldatava mõju kohta või selle määramata jätmise korral kohustada komisjoni esitama tõendid, mille alusel ta on vaidlustatud otsuse põhjendused koostanud.

28 Komisjon ja Orlen paluvad Üldkohtul sisuliselt:

– jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– jätta hageja ekspertiisitaotlus rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

III. Õiguslik käsitlus

A. Ekspertiisitaotlus

29 Hageja palub Üldkohtul määrata ekspertiis koondumisega konkurentsile avaldatava mõju kohta. Ta põhjendab selle taotluse hilinenult esitamist sisuliselt sellega, et otsuse aluseks olevat põhjenduskäiku selgitati alles menetlusse astuja seisukohtade staadiumis. Ta viitab sellega seoses asjaolule, et otsust ei olnud hagiavalduse esitamise kuupäeval avaldatud, ning sellele, et nii selles otsuses esitatud põhjendused kui ka komisjoni menetlusdokumendid on lühisõnalised.

30 Komisjon ja Orlen vaidlevad ekspertiisitaotlusele vastu, viidates muu hulgas selle hilisele esitamisele.

31 Kodukorra artikli 88 lõike 1 kohaselt võib Üldkohus „võtta menetlust korraldavaid meetmeid ja teostada menetlustoiminguid või neid muuta igas menetlusstaadiumis kas omal algatusel või kohtuasja poole taotlusel“. Sama artikli lõige 2 täpsustab, et „[k]ui taotlus esitatakse pärast esimest menetlusdokumentide vahetamist, peab taotluse esitanud pool teatama põhjused, miks ta ei saanud taotlust varem esitada“.

32 Sõltumata küsimusest, kas hageja on esitanud veenva põhjenduse, miks ta esitas ekspertiisitaotluse hilinenult, tuleb märkida, et kodukord annab Üldkohtule kaalutlusõiguse otsustada, kas selline meede määrata või mitte (vt selle kohta 13. juuli 2017. aasta kohtuotsus Talanton *vs.* komisjon, T-65/15, ei avaldata, EU:T:2017:491, punktid 35–37). Seega, isegi kui pool esitab Üldkohtule ekspertiisitaotluse menetluse hilises staadiumis, võib kohus oma kaalutlusõigust kasutades igal ajal omal algatusel otsustada see meede määrata.

33 Hageja ekspertiisitaotlus tuleb aga jätta rahuldamata, kuna see läheb kaugemale kodukorra artiklis 91 nimetatud menetlustoimingute eesmärgist, milleks on võimaldada tõendada nende faktiliste asjaolude tõelevastavust, mille pool oma väidete põhjendamiseks on esitanud (vt selle kohta 23. mai 2014. aasta otsus European Dynamics Luxembourg *vs.* EKP, T-553/11, ei avaldata, EU:T:2014:275, punkt 317 ja viidatud kohtupraktika).

34 Nimelt palub hageja oma taotluses Üldkohtul määrata ekspertiis, mis puudutab „naaberturge, sealhulgas toorparafiini töötlemise turgu, ning mis käsitleks järgmisi aspekte: a) […] koondumise mõju konkurentsile asjaomastel toorparafiini ja parafiinide turgudel ning naaberturgudel, eriti selle koondumise mõju edasikandumise osas toodete hinnale, mida tuleb maksta lõppklientidel ja tarbijatel; b) koondumise mõju hageja ja teiste sama tegevusega tegelevate ettevõtjate majanduslikule olukorrale seoses toorparafiini ja parafiinide töötlemise ning naaberturgudega; c) suuremad kulud, mida hageja kannab toorparafiini ostmise tõttu väljaspool kohalikku turgu; d) toorparafiinile juurdepääsu piiramine kohalikul turul; e) Euroopa turgude protsentuaalne osa, mille ühinenud ettevõtja saab koondumise tulemusena“.

35 Taotluse eesmärk ei ole seega teatud faktiliste asjaolude tõelevastavuse tõendamine, vaid tegelikult see, et uuesti vaadataks läbi vaidlustatud otsuses esitatud hinnangud kavandatava koondumise kooskõla kohta määruse nr 139/2004 artikli 2 lõigetega 1–3. Järelikult väljub taotlus menetlustoimingu eseme piiridest kodukorra artikli 91 tähenduses, mistõttu ületaks Üldkohus niisuguse meetme võtmisega oma pädevust (vt selle kohta analoogia alusel 12. septembri 2013. aasta kohtuotsus Besselink *vs.* nõukogu, T-331/11, ei avaldata, EU:T:2013:419, punktid 24 ja 25).

B. Väidete põhjendatus

36 Hagiavalduses esitas hageja sisuliselt kaks väidet, mis puudutasid vastavalt määruse nr 139/2004 artikli 2 lõigete 1–3 ja sama määruse artikli 9 lõike 1 rikkumist. Lisaks esitas ta repliigis uue väite, et vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud.

37 Kohtuistungil loobus hageja väitest, et on rikutud määruse nr 139/2004 artikli 9 lõiget 1, ning see märgiti kohtuistungi protokolli.

1. Esimene väide, et rikutud on määruse nr 139/2004 artikli 2 lõikeid 1–3

38 Hageja väidab sisuliselt, et vaidlustatud otsuse punkt 37, milles komisjon leidis, et koondumine ei tekita märkimisväärseid takistusi tõhusale konkurentsile parafiinvahade turul, tuleneb määruse nr 139/2004 artikli 2 lõigete 1–3 väärast kohaldamisest.

39 Määruse nr 139/2004 artikli 2 lõige 1 sätestab:

„Käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate koondumiste ühisturuga kokkusobivuse väljaselgitamiseks hinnatakse neid kooskõlas käesoleva määruse eesmärkide ja alljärgnevate sätetega.

Hindamisel võtab komisjon arvesse:

a) ühisturul tõhusa konkurentsi säilitamise ja arendamise vajadust, pidades muu hulgas silmas kõigi asjaomaste turgude struktuuri ning [liidus] või sellest väljaspool asuvate ettevõtjate pakutavat tegelikku või võimalikku konkurentsi;

b) asjaomaste ettevõtjate turuseisundit ning nende majanduslikku ja finantsilist võimu, tarnijatele ja kasutajatele kättesaadavaid võimalusi, nende juurdepääsu varudele või turgudele, õiguslikke ja muid turuletuleku tõkkeid, asjaomaste kaupade ja teenuste pakkumise ja nõudluse suundumusi, vahe- ja lõpptarbijate huve ning tehnika ja majanduse arengut, kui see on tarbijate huvides ja ei takista konkurentsi.“

40 Määruse nr 139/2004 artikli 2 lõiked 2 ja 3 sätestavad esiteks, et „[k]oondumine, mis eelkõige turgu valitseva seisundi tekitamise või tugevdamise kaudu ei takistaks märkimisväärselt konkurentsi [sise]turul või selle olulises osas, kuulutatakse [sise]turuga kokkusobivaks“, ja teiseks, et „[k]oondumine, mis eelkõige turgu valitseva seisundi tekitamise või tugevdamise kaudu takistaks märkimisväärselt konkurentsi [sise]turul või selle olulises osas, kuulutatakse [sise]turuga kokkusobimatuks“.

41 Käesoleva väite põhjendamiseks esitatud hageja argumendid võib jagada kahte ossa sel alusel, kas vaieldakse vastu komisjoni hinnangutele seoses asjaomaste turgude määratlemise või koondumise mõjuga nendele turgudele.

a) Väite esimene osa, mille kohaselt on asjaomased turud määratletud vääralt

42 Hageja väidab sisuliselt, et komisjon rikkus määruse nr 139/2004 artikli 2 lõike 1 punkti a, kuna asjaomased turud on valesti määratletud.

43 Kohtupraktika kohaselt on asjaomase turu õige määratlemine vajalik eeltingimus, mis peab olema täidetud enne igasuguse hinnangu andmist koondumise konkurentsimõjule (vt selle kohta 31. märtsi 1998. aasta kohtuotsus Prantsusmaa jt *vs.* komisjon, C-68/94 ja C-30/95, EU:C:1998:148, punkt 143).

44 Selles osas tuleb märkida, et kaubaturg, millest lähtuda, hõlmab kõiki neid kaupu või teenuseid, mis tarbijate seisukohast on oma iseloomulike tunnuste, hindade ja otstarbekohase kasutuse põhjal omavahel vahetatavad ja asendatavad. Täpsemalt tähendab mõiste „asjaomane turg“, et turu kaupade või teenuste vahel saab valitseda tegelik konkurents, mis eeldab samal turul kõigi kaupade või teenuste sama kasutusotstarvet arvestades, et need on omavahel piisavalt vahetatavad (23. jaanuari 2018. aasta kohtuotsus F. Hoffmann-La Roche jt, C-179/16, EU:C:2018:25, punktid 50 ja 51).

45 Lisaks, kui komisjonile heidetakse ette, et ta ei ole võtnud arvesse võimalikku konkurentsiprobleemi muudel turgudel kui need, mida käsitleti konkurentsianalüüsis, peab hageja esitama kaalukad tõendid, mis näitavad selgelt sellise konkurentsiprobleemi olemasolu, mida komisjon oleks pidanud selle mõju tõttu uurima. Selle nõude täitmiseks peab hageja määratlema asjaomased turud, kirjeldama konkurentsiolukorda koondumise puudumisel ning märkima, milline oleks koondumise tõenäoline mõju konkurentsiolukorrale nendel turgudel (4. juuli 2006. aasta kohtuotsus easyJet *vs.* komisjon, T-177/04, EU:T:2006:187, punktid 65 ja 66, ning 13. mai 2015. aasta kohtuotsus Niki Luftfahrt *vs.* komisjon, T-162/10, EU:T:2015:283, punktid 174 ja 175).

46 Vaidlustatud otsuse punktis 37 määratles komisjon kaks turgu, mida koondumine puudutas, nimelt esiteks eelneva turu, milleks oli toorparafiini tarnimine Poolas, ja teiseks järgneva turu, milleks oli parafiinvahade, mille toorainena kasutati toorparafiini, tarnimine EMPs.

47 Esimesena heidab hageja komisjonile ette, et järgneva, parafiinvahade turu määratluses piirdus ta üksnes „täielikult rafineeritud parafiinvahadega“ ehk vahadega, mida valmistatakse kergest toorparafiinist, mis on küünalde tooraine, ning et ta ei võtnud arvesse vahasid, mida valmistatakse kaalult keskmisest ja raskest toorparafiinist, mida kasutatakse surnuaiaküünalde ja erinevate tööstuslike saaduste tootmises.

48 See etteheide põhineb vaidlustatud otsuse vääral tõlgendusel.

49 Nimelt märkis komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 1993, et „[t]oorparafiin on naftaõlide tootmise kõrvalsaadus, mida kasutatakse mitmeti, kuid peamiselt toorainena täielikult rafineeritud parafiinvahade tootmiseks ning viimaseid kasutatakse omakorda küünalde põhitoormaterjalina“. Selle otsuse põhjendustes 1996 ja 1997 märkis komisjon, et ta uuris koondumise mõju toorparafiini ja parafiinvahade turule.

50 Kuid esiteks ei saa vaidlustatud otsuse põhjendusest 1993 järeldada, et komisjon määratles järgneva, parafiinvahade turu kitsamalt, hõlmates vaid täielikult rafineeritud parafiinvahasid. Selles põhjenduses rõhutas komisjon vastupidi sõnaselgelt, et toorparafiini kasutati mitmel otstarbel, mitte ainult täielikult rafineeritud parafiinvahade tootmiseks.

51 Teiseks viitas komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 1997 turule, mis koosnes üldiselt parafiinvahadest, mitte ainult täielikult rafineeritud parafiinvahadest.

52 Kolmandaks kinnitavad seda järeldust komisjoni varasemad otsused, millele viidatakse vaidlustatud otsuse põhjenduses 1997 ja millega kooskõlas on järgnev, parafiinvahade turg määratletud.

53 Nii on komisjoni 1. oktoobri 2008. aasta otsuse K(2008) 4576 (lõplik) Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/39181 – küünlavahad) (kokkuvõte avaldatud ELT 2009, C 295, lk 17) põhjenduses 4 parafiinvahad määratletud nii, et need hõlmavad „täielikult ja pooleldi rafineeritud (olenevalt õli sisaldusest) parafiini, vesinikuga töödeldud vahasid, vahasegusid, eriotstarbelisi vahasid ja kõvasid parafiine“, mida „kasutatakse eri toodete tootmiseks, näiteks küünlad, kemikaalid, rehvid ja autotööstuse tooted, kuid ka kummi-, pakendi-, liimi- ja närimiskummitööstuses“.

54 Sellest tuleneb, et vaidlustatud otsuses ei piiratud järgnevat turgu ainult täielikult rafineeritud parafiinvahadega, nagu väidab hageja, vaid see hõlmas kõiki parafiinvahasid, nagu need on määratletud eespool punktis 53.

55 Käesolev etteheide tuleb seega tagasi lükata.

56 Teisena tuleb märkida, et hageja menetlusdokumentides tehakse mitu viidet erinevat liiki toorparafiinile, st kaalult „kergele“, „keskmisele“ või „raskele“, ning nende erinevatele omadustele ja kasutusviisidele. Osas, milles neid viiteid tuleb mõista etteheitena eelneva turu väärale määratlemisele – põhjusel, et komisjon oleks pidanud kindlaks tegema kolm erinevat turgu, eristades neid viidatud kolme toorparafiini liigi alusel –, ei saa selle etteheitega nõustuda.

57 Nimelt pidi hageja esitama kaalukad tõendid, mis näitaksid, et „raske“, „keskmine“ ja „kerge“ toorparafiin ei ole omavahel nii piisavalt asendatavad, et neid saaks pidada sama turu toodeteks.

58 Täpsemalt, arvestades meetodit, mis on esitatud komisjoni teatises asjaomase turu mõiste kohta [liidu] konkurentsiõiguses (EÜT 1997, C 372, lk 5; ELT eriväljaanne 08/01, lk 155; edaspidi „asjaomase turu mõiste teatis“), tuleb hagejal esitada kaalukat teavet, mis näitab, et erinevat liiki toorparafiinide vahel ei ole nõudluse ja pakkumise poolel asendatavus nii piisav, et need saaksid kuuluda samale turule.

59 Nõudluse seisukohast oleks hageja pidanud esitama kaalukat teavet selle kohta, et teatavat liiki toorparafiini kliendid ei hakka väikse hinnatõusu korral kasutama teist liiki toorparafiini, mistõttu ei saa neid pidada asendatavateks (vt selle kohta asjaomase turu mõiste teatise punktid 15–20).

60 Pakkumise seisukohast oleks hageja pidanud esitama kaalukat teavet selle kohta, et teatavat liiki toorparafiini tarnijad ei saanud lühikese aja jooksul oma tootmist ümber korraldada muud liiki toorparafiini tootmisele ega seda turustada, ilma et sellega kaasneks olulisi täiendavaid kulusid või riske vastusena väiksele püsivale muudatusele suhtelistes hindades (vt selle kohta asjaomase turu mõiste teatise punktid 20–24).

61 Selles küsimuses rõhutab hageja repliigi punktides 112–120 vaid seda, et kerge, keskmine ja raske toorparafiin on erinevad toorainesisendid. Oma argumentatsiooni muudes osades väidab ta, et eri rafineerimistehaste toorparafiini kvaliteet võib olla märkimisväärselt erinev. Selliseid argumente ei saa aga võtta kaaluka teabena, mis kinnitab, et puudub nimetatud eri liiki toorparafiinide omavaheline piisav asendatavus, mis teeb need nõudluse seisukohast asendatavaks. Igal juhul ei käsitle hageja võimaliku asendatavuse küsimust pakkumise seisukohast.

62 Hageja selline etteheide – eeldusel, et see esitati – tuleb seega põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

63 Kolmandana väidab hageja sisuliselt, et komisjon arvas vääralt eelneva turu hulka Poolasse imporditud toorparafiini ning et ta oleks selle turu määratlemisel pidanud piirduma ainult Poolas toodetud ja turustatud toorparafiiniga. Ta põhjendab seda etteheidet erinevusega toorparafiini kvaliteedis olenevalt sellest, millises tehases seda algul rafineeriti, ja selle välismaalt kohaleveo maksumusega.

64 Ka selle etteheitega ei saa nõustuda.

65 Nimelt, nagu nähtub asjaomase turu mõiste teatise punktidest 15–20, mis on kokkuvõtlikult esitatud eespool punktis 59, kuuluvad tooted samale turule muu hulgas siis, kui tarbija tajub neid asendatavatena.

66 Hageja ei vaidle aga vastu sellele, et toorparafiini ei pakkunud Poola klientidele enne koondumist mitte ainult Lotos – kes oli ainus turul toorparafiini pakkuv Poola tootja –, vaid seda pakkusid ka väljaspool nimetatud territooriumi asuvad tarnijad. Ta tunnistab, et ka ta ise kasutas Suurbritanniast, Prantsusmaalt, Ungarist ja Itaaliast imporditud toorparafiini.

67 Hageja argumendid põhinevad tegelikult pigem eelistel, mida pakkus tema jaoks Lotoselt ostetav toorparafiin, seda eelkõige aspektidest, mis olid seotud selle väiksema veokulu ja pakutava toorparafiini liikide mitmekesisusega või ka selle sobivusega tema parafiinvahade tootmisprotsessi, kuna nad moodustasid kuni 2012. aastani sama ettevõtja.

68 Need kaalutlused ei oma siiski tähtsust, kuna Poola toorparafiini nõudlust ei rahulda mitte ainult riigisisene toodang, vaid ka import, mistõttu Poola turul toimib tõhus konkurents riigisisese toorparafiini ja välismaise toorparafiini pakkumise vahel, mis õigustab viimase kaasamist asjaomase turu määratlusse.

69 Seda järeldust ei lükka ümber uued tõendid, mille hageja esitas 13. detsembril 2022 ja 5. jaanuaril 2023 ning mis näitavad veohinna suurenemist ja võimatust hankida toorparafiini Venemaa rafineerimistehastelt pärast Venemaa Föderatsiooni tegevust, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas.

70 Sellega seoses ja ilma, et tuleks analüüsida, kas need tõendid on vastuvõetavad kodukorra artikli 85 seisukohast, piisab, kui toonitada, et puudutades vaidlustatud otsusest hilisemaid sündmusi, ei ole need asjakohased, kuna vaidlustatud otsuse õiguspärasust tuleb analüüsida selle vastuvõtmise päevaks aset leidnud faktiliste asjaolude alusel (vt selle kohta 4. juuli 2006. aasta kohtuotsus easyJet *vs.* komisjon, T-177/04, EU:T:2006:187, punktid 203 ja 204, ning 9. juuli 2007. aasta kohtuotsus Sun Chemical Group jt *vs.* komisjon, T-282/06, EU:T:2007:203, punkt 59).

71 Eeltoodut arvestades tuleb käesolev väiteosa tagasi lükata.

b) Väite teine osa, mille kohaselt on vääralt hinnatud koondumise mõju asjaomastele turgudele

72 Hageja väidab sisuliselt, et komisjon rikkus määruse nr 139/2004 artikli 2 lõike 1 punkti b ning sama artikli lõikeid 2 ja 3 osas, mis puudutab nii toorparafiini kui ka parafiinvahade turule koondumisega avaldatava mõju hindamist.

73 Kõigepealt tuleb tagasi lükata komisjoni seisukoht, et esineb asja läbivaatamist takistav asjaolu, nimelt et hageja argumendid, milles viidatakse otse määruse nr 139/2004 artikli 2 lõigete 2 ja 3 rikkumisele, ei vasta kodukorra artikli 76 punktis d sätestatud selguse ja järjepidevuse nõuetele.

74 Kuigi hagiavalduse osas, mis käsitleb konkreetselt määruse nr 139/2004 artikli 2 lõigete 2 ja 3 rikkumist, on tõepoolest vaid kaks lõiku, viitab hageja seal põhjalikumale argumentatsioonile, mille ta esitas sama määruse artikli 2 lõike 1 rikkumise teemal. Komisjonil oli seega võimalik mõista, mis argumentidega hageja koondumise mõju hindamisele vastu vaidles.

75 Käesoleva väiteosa võib jagada kaheks etteheiteks, milles hageja leiab, et analüüsitud ei ole koondumise horisontaalset mõju toorparafiini turule ja et analüüs, mis käsitleb koondumise vertikaalset mõju parafiinvahade turule, on puudulik.

1) Esimene etteheide, et analüüsitud ei ole koondumise horisontaalset mõju toorparafiini turule

76 Hageja toob sisuliselt esile asjaolu, et Orlen ise oli toorparafiini tootev ettevõtja, mistõttu oli tema poolt Lotose ostmisel ka horisontaalne mõõde. Ta järeldab sellest, et komisjon jättis analüüsimata koondumise horisontaalse mõju, kuigi ta oli kohustatud seda tegema, kohaldades horisontaalsete ühinemiste hindamise suuniseid vastavalt nõukogu määrusele kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (ELT 2004, C 31, lk 5; ELT eriväljaanne 08/03, lk 10; edaspidi „horisontaalsete koondumiste suunised“).

77 Komisjon väidab vastu, et koondumisel ei saanud olla horisontaalset mõju toorparafiini turule, kuna Orlen sellel turul ei tegutsenud.

78 Nagu märgib komisjon horisontaalsete koondumiste suuniste punktis 22, on kaks peamist võimalust, kuidas horisontaalsed koondumised võivad eelkõige turgu valitseva seisundi tekitamise või tugevdamise kaudu tõhusat konkurentsi oluliselt takistada.

79 Esiteks võib tekkida kooskõlastamata või ühepoolne mõju, kui koondumine kõrvaldab olulise konkurentsisurve ühelt või mitmelt äriühingult, kes saavad selle tulemusel rohkem turuvõimu, ilma käitumisreegleid kooskõlastamata.

80 Teiseks võib mõju olla kooskõlastatud, kui koondumine muudab konkurentsi olemust nii, et äriühingud, kes varem oma käitumisreegleid ei kooskõlastanud, võivad nüüd märksa tõenäolisemalt seda teha ja tõsta oma hindu või kahjustada tõhusat konkurentsi muul viisil. Koondumine võib muuta kooskõlastamist hõlpsamaks, stabiilsemaks või tõhusamaks ka nende äriühingute jaoks, kes tegelesid kooskõlastamisega juba enne koondumist.

81 Järelikult, kuna on kindlaks tehtud, et Orlen enda toodetavat toorparafiini ei turustanud, ei saanud koondumine kaasa tuua ka pakkumise vähenemist toorparafiini turul. Sellest vaatenurgast ei saanud see viia „olulise konkurentsisurve kadumiseni sellel turul“, „anda rohkem turuvõimu“ sellel turul tegutsevatele ettevõtjatele ega hõlbustada kooskõlastamist turul horisontaalsete koondumiste suuniste tähenduses.

82 Lisaks ei heida hageja komisjonile ette seda, et ta jättis analüüsimata horisontaalsete koondumiste suuniste punktides 58–60 ette nähtud võimaluse, et koondumine avaldab konkurentsivastast mõju juba turul tegutseva ettevõtja Lotos ja potentsiaalse konkurendi Orlen ühinemise tõttu.

83 Igal juhul ei saa käesoleva juhtumi asjaolusid arvestades komisjonile põhjendatult ette heita seda, et ta niisugust võimalust otseselt ei käsitlenud.

84 Nagu tuleneb ka horisontaalsete koondumiste suuniste punktist 60, oleks selleks, et koondumist käsitada märkimisväärse horisontaalse mõjuga koondumisena, Orleni võimalik sisenemine toorparafiini turule pakkumise poolel pidanud avaldama juba enne koondumist olulist survet sel turul siis tegutsenud tarnijatele. Ent sellise surve olemasolu oli välistatud, kuna Orlen oli sel turul ostja rollis, nagu on märgitud vaidlustatud otsuse põhjenduses 2004.

85 Eeltoodut arvestades tuleb käesolev etteheide tagasi lükata.

2) Teine etteheide, mille kohaselt on analüüsitud vääralt koondumise vertikaalset mõju parafiinvahade turule

86 Hageja väidab, et komisjon leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 2004 ja 2005 vääralt, et Orlenil ei olnud pärast Lotose omandamist võimet ega stiimulit rakendada parafiinvahade turul toorparafiinile juurdepääsu sulgemise strateegiat.

87 Komisjon, keda toetab Orlen, leiab, et ta välistas õigustatult sellise sulgemise võimaluse.

88 Nagu on märgitud suuniste „Mitte-horisontaalsete ühinemiste hindamise suunised vastavalt nõukogu määrusele kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle“ (ELT 2008, C 265, lk 6; edaspidi „mitte-horisontaalsete koondumiste suunised“) punktis 31, on tootmissisendituru sulgemisega tegu juhul, kui uus üksus piiraks pärast koondumist tõenäoliselt juurdepääsu toodetele või teenustele, mida ta ilma koondumiseta oleks tarninud. Nende suuniste punkti 32 kohaselt uurib komisjon sisendituru konkurentsivastase sulgemise stsenaariumi tõenäosuse hindamisel esiteks, kas koondumisel tekkinud üksus oleks pärast koondumist võimeline sulgema oluliselt juurdepääsu tootmissisenditele, teiseks, kas tal oleks stiimul seda teha, ja kolmandaks, kas turu sulgemise strateegia avaldaks konkurentsile järgnevatel kaubaturgudel märkimisväärset kahjulikku mõju.

89 Olgu märgitud, et need kolm tingimust on kumulatiivsed, mis tähendab, et tootmissisendite sulgemise ohu välistamiseks piisab, kui üks neist ei ole täidetud (vt 27. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus KPN *vs.* komisjon, T-691/18, ei avaldata, EU:T:2021:43, punkt 112 ja seal viidatud kohtupraktika).

90 Esimese tingimuse osas leidis komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 2004, et Orlenil ei teki pärast koondumist võimet sulgeda juurdepääs toorparafiinile, kuna „rohkem kui [60–70%] turust jääb toorparafiini tarneallikana kättesaadavaks“.

91 Nagu komisjon märgib mitte-horisontaalsete koondumiste suuniste punktis 35, peab, „[s]elleks et sisendituru sulgemine oleks probleem, […] ühinemisel tekkival vertikaalselt integreeritud äriühingul olema eelneval kaubaturul oluline turujõud“ ja „[a]inult sellistes oludes võib eeldada, et ühinenud äriühingul on oluline mõju eelneval kaubaturul valitsevatele konkurentsitingimustele ja seetõttu potentsiaalselt ka järgneva kaubaturu hindadele ja tarnetingimustele“.

92 Sellega seoses rõhutab komisjon mitte-horisontaalsete koondumiste suuniste punktis 36, et „[ü]hinemisel tekkinud üksus oleks võimeline sulgema turgu järgneval kaubaturul tegutsevate konkurentide jaoks üksnes juhul, kui ta saaks enda tootmisahela eelneva etapi toodetele või

teenustele juurdepääsu vähendamise kaudu mõjutada negatiivselt tootmissisendite kättesaadavust järgneval kaubaturul hinna ja kvaliteedi osas“, et „[n]ii võib see olla juhul, kui ülejäänud kaubaturu eelmise tasandi tarnijad on vähem tõhusad, pakuvad vähem eelistatud alternatiive või ei suuda vastata tarnete piiramisele toodangu mahu suurendamisega näiteks piiratud võimsuse või üldisemalt negatiivse mastaabiefekti tõttu“, ning et „[s]amuti võib kaubaturu järgmise tasandi konkurentide suutlikkust omada piisavat juurdepääsu tootmissisenditele piirata ühinemisel tekkinud üksuse ja sõltumatute tootmissisendi tarnijate vaheliste ainuõiguslike lepingute olemasolu“.

93 Hageja põhjendab uue üksuse võimet turgu sulgeda asjaoluga, et teistel toorparafiini tarnijatel on vähem kaubavalikut, nad saavad tarnida vaid ebapiisavaid koguseid, neil on halvema kvaliteediga tooted, nad on administratiivsete või poliitiliste raskuste tõttu ebakindlad tarneallikad või nende puhul esinevad liiga suured logistilised raskused. Lisaks esitab hageja menetlusse astuja seisukohtade kohta esitatud märkuste lisana analüüsi, kus võrreldakse tema kasutatava toorparafiini liike tarnijate kaupa (Lotos ja teised), tuues sisuliselt esile nendevahelised erinevused.

94 Esimesena tuleb eespool punktides 65–69 esitatud põhjustel märkida, et komisjon tegi õigesti, kui ta arvas eelneva turu hulka Poolasse imporditud toorparafiini.

95 Teisena leidis komisjon järelikult vaidlustatud otsuse põhjenduses 2004 sisuliselt õigesti ka seda, et koondumine ei mõjuta olulist osa toorparafiini pakkumisest turul.

96 Kolmandana tuleb märkida, et eeltoodust tuleneb, et kuna toorparafiini Poolasse ka imporditi, muutis see vähetõenäoliseks, et koondumise tulemusel suudaks Orlen sulgeda juurdepääsu sellele turule, kuna hagejal jäi alles võimalus kasutada alternatiivseid tarneallikaid juhul, kui Orleni kontrollitav toorparafiin peaks talle täiesti kättesaamatuks või vähem kättesaadavaks muutuma.

97 Neljandana väärib mainimist, et hageja argumendid, milles tuginetakse imporditud toorparafiini ja Lotosi müüdava toorparafiini kvaliteedi erinevustele ning muudest allikatest pärit toorparafiini tarneraskustele ja veokuludele, ei võimalda tõendada, et koondumisel tekkiv uus üksus võib „mõjutada negatiivselt tootmissisendite kättesaadavust järgneval kaubaturul hinna ja kvaliteedi osas“ mitte-horisontaalsete koondumiste suuniste punkti 36 tähenduses.

98 Esiteks, mis puudutab Lotose toodetud toorparafiini ja imporditud toorparafiini kvaliteedi erinevuse esiletõstmist, siis tuleb märkida, et tegemist on hageja subjektiivse hinnanguga, mis põhineb asjaolul, et ta kuulus Lotose kontserni kuni 2012. aastani, viidates sellele, et tema tootmisprotsess on üles ehitatud nii, et see vastab Lotose rafineerimistehastelt pärit toorparafiini omadustele. Samuti on see hinnang teataval määral vastuolus asjaoluga, et hageja on imporditud toorparafiini ise varem kasutanud.

99 Teiseks, mis puudutab tarneraskusi ja veokulusid toorparafiini importimisel, siis isegi kui eeldada, et need osutuvad tõendatuks, tuleb nendesse siiski suhtuda teatud reservatsiooniga, kuna juba enne koondumist oli oluline osa Poola turul turustatud toorparafiinist imporditud toorparafiin.

100 Kolmandaks, mis puudutab hageja poolt 13. detsembril 2022 ja 5. jaanuaril 2023 välja toodud hinnatõusu ja Poola välistarneallikate vähenemist pärast koondumist eespool punktides 69 ja 70 esitatud põhjustel, siis ei saa neid asjaolusid komisjoni hinnangute põhjendatuse kontrollimisel arvesse võtta.

101 Seega leidis komisjon õigesti, et käesolevas asjas ei olnud täidetud esimene tingimus, mis peab olema täidetud, et oleks tuvastatav tootmissisendite turu sulgemine. Arvestades, et asjasse puutuvad tingimused on kumulatiivsed, nagu on meenutatud eespool punktis 89, piisab käesoleva etteheite tagasilükkamise põhjendamiseks sellest järeldusest.

102 Igal juhul tuleb märkida, et komisjon hindas õigesti ka teist tingimust, kui ta leidis, et koondumisel tekkinud uuel üksusel puudub tootmissisendite turu sulgemiseks stiimul.

103 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 2005 tugines komisjon õigesti Orleni väga väikesele turuosale parafiinvahade turul ja seal valitsevale tihedale konkurentsile, et välistada koondumisel tekkiva uue üksuse igasugune stiimul kasutada sulgemisstrateegiat eelneval, toorparafiini turul.

104 Nagu rõhutab komisjon mitte-horisontaalsete koondumiste suuniste punktis 40, sõltub „[s]tiimul sulgeda turg […] sellest, millisel määral see oleks kasumlik“. Selles punktis on märgitud, et „[v]ertikaalselt integreeritud äriühing võtab arvesse seda, kuidas tema sisendite tarnimine kaubaturu järgmise tasandi konkurentidele mõjutab nii tema kaubaturu eelmise tasandi allüksuse kasumit kui ka tema kaubaturu järgmise tasandi allüksuse kasumit“. Lõpuks on samas punktis märgitud, et „[s]isuliselt on ühinemisel tekkinud üksuse jaoks kaalukausil kasumi kaotus eelneval kaubaturul, mis tuleneb tootmissisendi müügi vähenemisest (tegelikele või potentsiaalsetele) konkurentidele, ning kasumi suurenemine lühiajalises või pikemas perspektiivis, mis tuleneb kas müügi laiendamisest järgneval kaubaturul või suutlikkusest tõsta tarbijatelt küsitavaid hindu“.

105 Hageja väidab sisuliselt, et toorparafiinituru sulgemise strateegia rakendamise stiimuliks on võimalus tõsta hindu parafiinvahade turul.

106 Tuleb märkida, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 2000 määratles komisjon parafiinvahade turu kogu EMPd hõlmavana, nimetatud otsuse põhjenduses 2002 täheldas ta, et Orleni turuosa jäi vahemikku 5–10%, ja selle otsuse põhjenduses 2005 kinnitas ta, et konkurents sel turul oli tihe. Hageja nendele hinnangutele vastu ei ole vaielnud.

107 Ent arvestades neid järgneva turu eripärasid, võis komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 2005 mõistlikult järeldada, et uuel üksusel ei olnud stiimulit piirata juurdepääsu toorparafiinile.

108 Nimelt, esiteks võis turu sulgemine avaldada mõju vaid väikesele osale konkurentsist järgneval turul ja seega ei kujutanuks see endast eelist uuele üksusele. Teiseks oleks sulgemine põhjustanud tulu kaotust eelneval, toorparafiini turul.

109 Lõpuks, mis puudutab hageja poolt 13. detsembril 2022 ja 5. jaanuaril 2023 esitatud argumenti, mille kohaselt tema kartus, et toorparafiini turg suletakse, saab tõeks põhjustel, mis on analoogsed eespool punktides 69, 70 ja 100 esitatutega, siis tuleb seda igal juhul pidada vaidlustatud otsuse õiguspärasuse kontrollimisel asjakohatuks.

110 Kõiki neid kaalutlusi arvestades tuleb käesolev väide, selle erinevad osad ja etteheited tagasi lükata.

2. Teine väide, et põhjendus on ebapiisav

111 Hageja leiab, et vaidlustatud otsuse põhjendus on ebapiisav eelkõige asjaomaste turgude määratlemist käsitlevas osas. Ta kinnitab, et käesolev väide on vastuvõetav hoolimata sellest, et see esitati repliigi staadiumis, kuna seda otsust ei olnud hagiavalduse esitamise kuupäevaks veel avaldatud.

112 Komisjoni hinnangul on käesolev väide vastuvõetamatu, kuna selle esitamine repliigi staadiumis on vastuolus kodukorra artikliga 84 ja selle hilinenult esitamine tuleneb hageja valikust esitada hagi enne vaidlustatud otsuse avaldamist. Igal juhul väidab ta, et otsus on õiguslikult piisavalt põhjendatud.

113 Kõigepealt tuleb meenutada, et Üldkohus peab akti põhjenduse ebapiisavuse või puudumise küsimuse tõstatama omal algatusel. Asjaolu, et hageja esitas sellekohased argumendid menetluse hilises staadiumis, ei muuda selles osas liidu kohtu ülesandeid.

114 ELTL artikli 296 kohaselt esitatakse liidu institutsioonide vastu võetud õigusaktides nende vastuvõtmise põhjused.

115 Sellega seoses tuleb märkida, et EÜ artikliga 296 nõutav põhjendus peab vastama asjaomase akti olemusele ning sellest peab selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada kontrolli. Põhjendamise nõuet hinnates tuleb seega arvestada juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ja huvi, mis võib selgituste saamiseks olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks täpsustatud kõik asjakohased faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele ei tule hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades (2. aprilli 1998. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 63; 22. juuni 2004. aasta kohtuotsus Portugal *vs.* komisjon, C-42/01, EU:C:2004:379, punkt 66, ning 15. aprilli 2008. aasta kohtuotsus Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, punkt 79).

116 Esimesena tuleneb esimese väite analüüsist ja tagasilükkamisest tingimata, et vaidlustatud otsuse punktis 37 esitatud komisjoni arutluskäik võimaldas hagejal oma õigusi tõhusalt kaitsta ja Üldkohtul kontrolli teostada.

117 Teisena tuleb tõdeda, et see järeldus kehtib eriti selle kohta, mis näib olevat hageja peamine kriitika – nimelt nende põhjuste väidetava ebapiisava selgitamise kohta, mille tõttu komisjon ei eelistanud eelneva turu määratlust, milles oleks piirdutud üksnes Poolas toodetud ja turustatud toorparafiiniga.

118 Selles osas tuleb märkida, et määratledes turu nii, et see hõlmab kogu Poolas turustatavat toorparafiini, kohaldas komisjon lihtsalt kriteeriume, mis on ette nähtud asjaomase turu mõiste teatises, mis kuulub vaidlustatud otsuse õiguslikku konteksti. Hagejal oli seega võimalik mõista nimetatud otsuse aluseks olevaid põhjendusi, ilma et komisjon oleks pidanud esitama selle kohta täpsemaid põhjendusi.

119 Kolmandana ja igal juhul ei saaks isegi siis, kui vaidlustatud otsus oleks eelneva turu määratluse osas ebapiisavalt põhjendatud, olla see vaidlustatud otsuse tühistamise põhjuseks.

120 Esiteks tuleb märkida, et arvestades tootmissisendituru võimaliku sulgemise tuvastamiseks vajalike, eespool punktis 88 meenutatud tingimuste kumulatiivsust, põhjendati iga vaidlustatud otsuse põhjendustes 2004 ja 2005 esitatud põhjendusega komisjoni järeldust, et koondumise tõttu toorparafiinile juurdepääsu sulgemise võimalus on välistatud.

121 Teiseks mõjutab eelneva turu määratluse ebapiisav põhjendamine üksnes vaidlustatud otsuse põhjenduses 2004 esitatud põhjendust, et uus üksus ei ole võimeline turgu sulgema. See aga ei mõjuta nimetatud otsuse põhjenduses 2005 esitatud põhjendust, et uuel üksusel ei ole selleks stiimulit. Nimelt sisaldab see üksnes hinnanguid järgneva, parafiinvahade turu geograafilise ulatuse kohta ja konkurentsi tiheduse kohta sellel turul.

122 Seega tuleb teine väide tagasi lükata ja järelikult jätta hagi tervikuna rahuldamata, ilma et oleks vaja analüüsida kohtuistungil hageja esitatud taotlust, milles ta sisuliselt palus, et kui ekspertiisitaotlust ei rahuldata, edastaks komisjon Üldkohtule tõendid, mille alusel ta vaidlustatud otsuse põhjendused koostas.

IV. Kohtukulud

123 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud temalt vastavalt komisjoni nõudele välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Polwax S.A-lt.

Schalin Frimodt Nielsen Škvařilová-Pelzl

Nõmm Kukovec

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. juunil 2023 Luxembourgis.

Allkirjad